Evropský ochranný příkaz (EPO) stanovený směrnicí 2011/99/EU **byl do řecké legislativy transponován dne 29. 1. 2016 zákonem 4360/2016.** Přestože Řecko transponovalo a velmi uspokojivě přizpůsobilo většinu jeho ustanovení, v praxi dosud nebyl proveden. Je tomu tak proto, že transpozice směrnice o EPO nebyla doprovázena praktickými pokyny pro právníky a sociální pracovníky, jakož i pro soudní orgány zapojené do jejího provádění.

V řeckém právu jsou ochranná opatření pro oběti všech forem násilí obsažena v obecném občanském a trestním právu, zatímco konkrétnější ustanovení jsou obsažena v zákoně o domácím násilí.

1) V občanském právu (články 731 a násl. občanského soudního řádu) se předpokládají ***zajišťovací opatření*** a občanskoprávní soudy mohou nařídit jakékoli jednání, opomenutí nebo strpění určitého úkonu osobou, proti níž návrh směřuje. Rozhodnutí soudu má dočasnou povahu a je platné pouze tehdy, pokud oběť podá žalobu na trvalé vyřízení věci. Bezpečnostní opatření, která mohou být orientačně nařízena na ochranu obětí, jsou; *vykázání obžalovaného z rodinného obydlí, přestěhování, zákaz přibližování se k bydlišti nebo pracovním prostorám žadatele nebo k bydlišti blízkých příbuzných/školám a azylovým domům.* Může být také udělena dočasná a okamžitá forma soudní ochrany vydáním předběžného opatření, aby osoby nezůstaly bez ochrany až do projednání bezpečnostních opatření.

2) V trestním zákoně *jsou omezující podmínky* uloženy osobě, která způsobila nebezpečí, a jsou orientačně uvedeny v článku 283 odst. 1 (trestní zákoník); *poskytnutí záruky, povinnost obviněného dostavit se v určitých lhůtách k vyšetřovateli nebo k jinému orgánu v Řecku nebo na řecký konzulát v zahraničí, zákaz vycestovat nebo pobývat na určitém místě nebo v zahraničí a zákaz stýkat se nebo se setkávat s určitými osobami.* Příslušný soudní orgán, podmínky, jejich druh a trvání se liší v každé fázi trestního řízení. Článek 169A odst. 2 trestního řádu stanoví trest odnětí svobody až na tři roky pro toho, kdo poruší příkaz k omezení, pokud jde o svobodu pohybu nebo pobytu, uložený rozhodnutím soudu nebo soudního senátu.

3) Podle zákona 3500/2006 o domácím násilí (D.V.) článek 15 stanoví bezpečnostní opatření, která mohou být nařízena civilními soudy proti pachateli (D.V.). V rámci trestního řízení navíc článek 18 obsahuje příkladný výčet omezujících podmínek uložených pachateli v případě trestného činu (D.V.) a vymezuje postup, podmínky a účel jejich uložení. Výslovně je rovněž stanoveno, že výše uvedená opatření se ukládají na dobu, po kterou je to nezbytné, neboť po novelizaci zákona Istanbulskou úmluvou jsou uložené omezující podmínky platné až do jejich zrušení, nahrazení nebo změny soudním orgánem / příslušným státním zástupcem, který je uložil. Článek 18 odst. 1 rovněž stanoví trest odnětí svobody v případě porušení výše

uvedených opatření/omezení.

Obecně lze říci, že právník se může dovolávat jak ustanovení občanského, tak trestního řeckého práva, aby maximalizoval ochranu ohrožené osoby, neboť bezpečnostní opatření jsou většinou zaměřena na bezpečnost obětí, zatímco omezující podmínky na jednání pachatelů.